

شبى رسول الله صلى الله عليه وسلم نماز عشاء را به تاخير انداخت؛ پس عمر رضى الله عنه آمده و گفت: اى رسول خدا، وقت نماز است؛ زنان و بچه ها خوابيده اند؛ پس رسول الله صلى الله عليه وسلم درحالى از خانه خارج شد كه قطره هاى آب از سرش مى چكيد و فرمود: اگر بر امتم سخت نمى بود، آنها را دستور مى دادم اين نماز را در اين ساعت بخوانند.

از عبدالله بن عباس رضى الله عنهما روايت است كه شبى رسول الله صلى الله عليه وسلم نماز عشاء را به تاخير انداخت؛ پس عمر رضى الله عنه آمده و گفت: نماز اى رسول خدا؛ زنان و بچه ها خوابيده اند؛ پس رسول الله صلى الله عليه وسلم درحالى از خانه خارج شد كه قطره هاى آب از سرش مى چكيد و فرمود: «لَوْلَا أَن أَسُقَّ عَلَى أُمَّتِي - أَوْ عَلَى النَّاسِ - لَأَمَرْتُهُمْ بِهَذِهِ الصَّلَاةِ هَذِهِ السَّاعَةَ»: «اگر بر امتم - يا بر مردم - سخت نمى بود، آنها را دستور مى دادم اين نماز را در اين ساعت بخوانند».

[صحيح است] [متفق عليه]

بارى رسول الله صلى الله عليه وسلم در خواندن نماز عشاء چنان تاخير مى كند كه بخش زيادى از شب سپرى شده است و زنان و کودکان به خواب رفته اند؛ كسانى كه توان و تحمل انتظار طولانى ندارند؛ پس عمر رضى الله عنه نزد ايشان رفته و مى گويد: نماز؛ زنان و کودکان خوابيده اند. بنابراین رسول الله صلى الله عليه وسلم درحالى از خانه به سوى مسجد خارج مى شود كه در اثر غسل، از سرش آب مى چكد؛ و بيان مى كند كه در مورد نماز عشاء، افضل اين است كه با تاخير خوانده شود و اگر كسانى كه در انتظار نماز هستند به سختى نمى افتادند و اگر بر امتم سخت نمى بود، آنها را دستور مى دادم اين نماز را در اين وقت بخوانند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3537>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

